

מאיר

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת כי תבוא תשע"ט

הפח
בידך
סיפור לשבת

פרשה מאירה

זכות שהיא חובה

שלום חברים!

בפרשת השבוע "כי תבוא" נאמר: "וזה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמור כל מצותיו". כלומר, ה' בחר בעם ישראל שיהיה עם סגלה, מיוחד מכל העמים.

אם היו שואלים אותנו מה זה אמר להיות עם נבחר ועם סגלה, בודאי היינו אומרים שזה אמר להיות העם הכי חשוב, שיש לו כבוד וזכויות יותר מכל העמים. אבל בפסוק שהזכרנו מקדם כתוב "ולשמור כל מצותיו", שזה אמר שאנחנו עם סגלה ולכן עלינו לשמור את המצוות. וזה לא נראה כל כך מובן: מה, בגלל שאנחנו עם נבחר יש לנו יותר חובות ויותר מצוות שאנחנו חייבים לקיים?

התשובה היא: כן, בהחלט! להיות עם סגלה זו אומנם זכות ענקית של עם ישראל, אבל זו גם אחריות וחובה. כי מי שהוא חשוב מצפים ממנו שיתנהג בצורה מכבדת וראויה, ושהיה אחראי על מה שקורה עם כל האחרים. לכן דוקא עם ישראל הוא זה שאמור להיות העם המוסרי והטוב בעולם, שדואג לטובת הכל.

אמר חז"ל: איזהו מכבד? המכבד את הבריות! מי שהוא יותר מכבד וחשוב הוא מכבד את האחרים ולא מתגאה עליהם. אז בואו נתנהג כמו בנים לעם סגלה, ונבנה כבוד ואהבה זה בזה!

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים

בלבו של מלך גדול וחכם התעוררה פעם תשוקה עזה לעורר ענין. המלך שהיה הרפתקן, רצה להוסיף עוד קצת צבע לחייו שהפכו למונוטוניים מדי לטעמו. בחייו ראה המון, אך עדין הוא לא התעייף, בלבו עלתה מחשבה שהוא עדין לא מצא את כל מה שאפשר, הוא רצה לראות דברים שאותם עדין לא ראה מימיו.

כרוז מטעמו יצא לכל רחבי הממלכה ובו הוא הודיע כי האיש שיצליח להראות למלך דבר מה שאותו לא ראה מימיו, יזכה למקבל 1000 מטבעות זהב טהור.

מאות אנשים צבאו על דלתות הארמון במשך שבועות ארוכים, אמנים, מכשפים, אשפים, קוסמים, להטוטנים וסתם אנשים שחשבו שבכשוריהם יוכלו לענין את המלך ולהראות לו דברים שאותם לא ראה. אולם איש לא הצליח להפתיע. המלך נותר אדיש, את הכל הוא כבר ראה. שום תעלול, להטוט, כשוף או קסם לא הצליח לרגש אותו. הוא חפש חדוש.

כעבר שבועות מספר הופיע בשערי הארמון נדב פשוט, עטוי בלוי סחבות, מקל נדודים בידו, תרמיל בלוי על גבו, ומראהו מרשל ומזנח. הוא טען שבסך הכל הוא שמע את הפרז, ולדבריו הוא יכול להראות למלך משהו שהמלך בודאי לא ראה מעולם. השומרים התלבטו, מראהו הלא יצוגי בעליל עורר דחיה, אך פקדה מלכותית הורתה להם להכניס את כל מי שמתגבר לענין את המלך, והם הכניסו אותו. האיש הצליח לעורר את סקרנותו של המלך, משהו במראהו המנוח ומאידך בטחונו המפלג של האיש, אמר שהפעם זה אמתי.

לבקשת האיש פנו הנוכחים את מרזו האולם, והוא נגש הישר אל המרזו, העמיד את מקלו כך שיעמד ישר, שלף מכיס מעילו מחט ונעץ אותה בראש המסל. הוא נסוג לאחור כמה עשרות צעדים, הוציא סכה נוספת מכיסו, דקה מעט יותר מהסכה הראשונה, הציג אותה בפני המלך ושאל:

'אדוני המלך, האם יש לדעתך סכני שאצליח ממרחק זה להשליך את הסכה שבירי, ולהעבירה בחור המחט שבראש המסל?'

המלך משך בכתפיו, והושיט את ידו מאשר לאיש לנסות לבצע את מה שהוא מתגבר לעשות.

אף אחד מבין הנוכחים באולם לא האמין שיש סכני, מדבר היה במרחק של משהו כמו 10 מטר, לא רק ששקשה להשליך מחט למרחק כזה, אלא שזה היה נראה כבלתי אפשרי שיצליח להעביר אותה בחור המסל.

אבל הבלתי יאמן התרחש, האיש הצליח להשליך את הסכה, וזו עברה במדויק דרך חור המסל שבראש המסל. רעש מחיאות הכפיים מלא את האולם. הנוכחים כלם היו בהלם, כולל המלך בעצמו, איש לא הבין איך הוא הצליח.

אבל האיש לא עצר שם, הוא השליך מחט ועוד מחט הישר אל החור, המחטים כלן עוברות כזו אחר זו, והאיש אינו חדל, ארבעים... חמשים... ששים... שבעים... שמונים... תשעים... תשעים ותשע...

האיש ישר את גבו, הוא נראה קצת תשוש ומזיע, הרפזו המרשף בהחלט השפיע עליו, חורו קל נקר על פניו, נראה היה כי הוא עומד להתמוטט בכל רגע.

אבל עוד מחט אחת נותרה בידו. הוא פנה אל המלך ושאל: 'אדוני המלך, השלכתי עד כה תשעים ותשע מחטים. האם יש סכני, האם ישנה אפשרות שעכשיו אפספס? האם כעת בסכה הזו האחרונה, המאה במספר, אפשר?'

אפשר היה לחוש את המתח בקהל, הזמן כאילו קפא מלכת. והנוד הרים את אצבעו הרועדת קמעה, מתרפז, מכנן, לוחם נשימה עמוקה ומשליך.

והסכה האחרונה גם היא עברה. ההתרגשות באולם הרעידה את אמות הספים, איש לא ראה דבר כזה מימיו. אפילו המלך, ששנים דבר לא הצליח להוציא אותו מאדישותו, נראה נרגש.

הוא פונה אל הנד ומכריז בקול: 'זכית אדוני ב-1000 המטבעות, בהחלט הראית לי דבר שלא ראיתי מימיו. ובאותה נשימה הוא פונה אל אחד המשרתים שלי: 'תן לאיש 1000 מטבעות ומאה מלקות'.

פניו של הנד השתנו באחת: 'למה מלקות, אדוני המלך? מה עשיתי?'

- 'את המטבעות תמבל כמו שהבטחתי, כי אכן הראית לי דבר שלא ראיתי מימיו, אמר המלך, 'אבל את המלקות תמבל בגלל שאת זמנך ואת כשורך אתה מבזבז על שטיות שפאלו...'

הסיפור באדיבות "שלוש לעם"

זוכה מאירי לפרשת שופטים:
נריה גרוסר מבית שמש!

ענו על החידות שבעלון
ואולי תזכו בפרס!
תשובות יש למלא בדף 'פרשת שבוע' באתר

שאלות חזקה

- מי אומר "הנה הבאתי את ראשית כל פרי האדמה"?
- מי אומר "השקיפה ממעון קדשך מן השמים"?
- מהו "ביעור מעשרות"?
- אילו שבטים עמדו על הר גריזים?
- אילו שבטים יעמדו על הר עיבל?
- בכמה דרכים ינוסו אויבינו?
- למי ניתנה ארץ סיחון ועוג?

חידת חדגא:

מצאו מקור בפרשה לאחת
מברכות סימני ראש השנה!

חידת פולקע:
שני דברים נעשו
בהר עיבל. מהם?

הפזורה ענק לפרשה

ב	ד	ה	צ	ר	ל	כ	צ	צ	י	ר	ס	ב	ר	ו	נ	א	ת	ה	ב	ו	א	כ	ת	ח	
ר	צ	ל	א	י	א	ר	ב	ע	י	מ	ש	נ	ה	ע	ק	מ	א	ל	צ	א	ת	י	ו	ב	ש
ו	ג	ש	כ	ד	ח	ו	ס	א	ז	ב	מ	ל	ע	י	כ	ר	פ	ד	נ	ו	ת	ל	נ	כ	ת
כ	ל	א	ר	צ	ז	ב	ת	ח	ל	ב	ו	ד	ב	ש	מ	ט	נ	ט	ר	ב	ו	י	מ	מ	ט
א	ב	ב	ק	ע	ה	מ	ז	ג	כ	ס	ס	י	ח	ו	נ	ש	ו	ד	ע	י	ר	ו	ק	ק	
ת	ק	א	ל	ה	ד	ר	ד	ז	ס	פ	ח	צ	א	ב	י	פ	ע	א	ג	י	ש	ח	ו	ב	ט
ה	ת	ד	ס	ד	ש	ז	ג	מ	ת	א	ק	ו	ר	ל	מ	ט	מ	ל	ט	ב	ר	כ	ו	ת	
ב	ה	ב	ד	ד	ע	מ	ע	ר	ג	ה	ב	ב	ג	ז	ר	ח	י	פ	ת	מ	ר	ב	ס	ב	צ
צ	ת	ת	ב	ר	ב	ת	נ	ס	י	ד	ע	נ	ו	ו	ק	נ	ז	ל	כ	ד	ד	ק	ס	פ	מ
א	ר	ו	ב	א	ו	מ	צ	ר	א	ז	ה	ר	ע	י	ב	ל	ג	ד	ת	ג	ס	ע	ט	ק	נ
ת	י	ל	ד	נ	ב	ל	ד	ב	ט	ז	י	י	ס	א	ט	ב	ד	ה	ח	ג	ס	ט	ע	ט	ת
כ	ת	ו	כ	ח	ה	נ	י	ת	ח	ל	ב	מ	פ	נ	י	ל	ט	צ	ק	א	ה	צ	ז	א	מ

- כי תבוא • טנא •
- ארמי אונד אבי •
- ארץ זבת חלב ודבש •
- ביעור מעשרות •
- עם סגולה • ברכות •
- תוכחה • הר גריזים •
- הר עיבל •
- אבנים גדולות •
- הירדן • סיחון • עוג •
- ברוך אתה בבואך •
- ברוך אתה בצאתך •
- ברית • ארץ מואב •
- ארבעים שנה •
- לב לדעת •

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

